

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206452
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513206452.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa C. F., bytom V. XX, právne zastúpený JUDr. Helenou Demjanovou, advokátkou, Sládkovičova 15, Stará Ľubovňa, proti odporcom 1./ M. F., trvale bytom V. XX, t. č. A. U. XX, L. M., 2./ mal. V. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, t. č. A. U. XX, L. M., zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, o zapretie otcovstva, o odvolaní odporkyne v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C 110/2013 - 22 zo dňa 21.01.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že navrhovateľ nie je otcom mal. V. F., nar. XX.XX.XXXX z matky M. F., rod. N., nar. XX.XX.XXXX. Uložil odporkyňu v 1. rade povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 269,64 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 203,64 Eur a z iných trov v sume 66 Eur k rukám právnej zástupkyne JUDr. Heleny Demjanovej v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa sa odporkyňa v 1. rade intímne stýkala s U. F.. Navrhovateľ sa s odporkyňou v 1. rade v čase rozhodnom pre splodenie mal. V. intímne nestýkal, teda nemôže byť jej biologickým otcom, aj keď mu ako manželovi odporkyne v 1. rade svedčí zákonná domnienka otcovstva. Z týchto dôvodov súd vyhovel návrhu o zapretie otcovstva s poukazom na ust. §§ 84, 85 ods. 1, 88 ods. 1 a 94 ods. 2 Zákona o rodine.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku 66 Eur a v trovách právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, vypracovanie návrhu na začatie konania a účasť na pojednávaní) po 60,07 Eur v zmysle § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vrátane režijného paušálu (3 x 7,81 Eur), čo spolu predstavuje sumu 203,63 Eur. Súd sa zaoberal aj možnosťou aplikácie ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, teda možnosťou nepriznania sčasti alebo úplne náhrady trov konania úspešnému účastníkovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom dospel k záveru, že vo vzťahu k odporkyňu v 1. rade nie je možné aplikovať výnimočné ustanovenie. Uviedol, že odporkyňa v 1. rade svojím konaním (neverou) sama dala príčinu k vedeniu súdneho konania a bolo by nespravodlivé, pokiaľ by navrhovateľovi, ktorý svojím konaním a správaním nedal žiadnu príčinu k vedeniu sporu, napriek tomu, že mal plný úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal. Súd akceptoval, že majetkové pomery odporkyne v 1. rade, ktorá je na materskej dovolenke, sú veľmi obmedzené, na strane druhej je

navrhovateľ ako to uviedla jeho právna zástupkyňa v súčasnosti nezamestnaný. Vo vzťahu k odporkyňi v 2. rade súd aplikoval ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, lebo je maloletá, bez príjmu a majetku a nedala žiadnu príčinu k vedeniu súdneho sporu, preto ju k náhrade trov konania nezaviazal.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku - výroku o trovách konania odvolanie odporkyňa v 1. rade. Uviedla, že s návrhom na zapretie otcovstva súhlasila a sama iniciovala podanie návrhu na zapretie otcovstva. Požiadala Centrum právnej pomoci v Prešove o poskytnutie právnej pomoci, ktorá jej bola priznaná rozhodnutím sp. zn. 4N 9172/13 zo dňa 02.12.2013, avšak navrhovateľ po zistení, že hodlá podať návrh na zapretie otcovstva, sám návrh podal. Preto už ďalej nevidela dôvod na právne zastupovanie na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci a udelenie plnomocenstva na zastupovanie, keďže s návrhom súhlasila. Uviedla, že má vyživovaciu povinnosť voči štyrom maloletým deťom a nie je v jej možnostiach a schopnostiach trovy uhradiť, lebo jej príjmy pozostávajú len z rodičovského príspevku a rodinných prídavkov. Navrhovateľ si vyživovaciu povinnosť k svojim trom deťom riadne neplní a na súde prebieha konanie o určenie výživného na čas do rozvodu manželstva pod sp. zn. 4P 150/2013. Uviedla, že nie je pravdou, že navrhovateľ je nezamestnaný, naopak pracuje v zahraničí v Q. a v S. a jeho príjmové pomery sú veľmi dobré. Okrem toho má vo výlučnom vlastníctve rodinný dom v V.. Ďalej uviedla, že navrhovateľ je ťažkým alkoholikom a ak aj došlo k nevere, ich manželstvo bolo z tohto dôvodu dávno nefunkčné. Navrhla zrušiť výrok o trovách a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nie je pravdou, že podal návrh na zapretie otcovstva z dôvodu, že odporkyňa v 1. rade sa chystala podať tento návrh sama. Svedčí o tom to, že najskôr podala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom dňa 16.08.2013 (vec vedená pod sp. zn. 4P 150/2013) a návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom dňa 24.09.2013, kde zavádzala súd tým, že neuviedla skutočnosť, že dňa XX.XX.XXXX sa narodila mal. V. z mimomanželského vzťahu a túto skutočnosť neuviedla ani ako dôvod na rozvod manželstva, naopak poukázala na „alkohol“ na strane navrhovateľa. Navrhovateľ musel podať návrh na zapretie otcovstva k mal. V., lebo vedel, že súd sa v rámci prebiehajúceho konania o rozvod bude zaoberať otázkou výživného pre mal. V., ku ktorej úspešne otcovstvo zaprel. To, že odporkyňa súhlasila s návrhom a na pojednávaní potvrdila, že navrhovateľ nie je otcom mal. V., malo vplyv len na to, že nebolo nevyhnuté uskutočňovať znalecké dokazovanie, avšak trovy v súvislosti s dôvodným konaním už vznikli. Nie je pravdou, že navrhovateľ si neplní svoju vyživovaciu povinnosť k svojim trom deťom, čo zdokladoval v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností. Navrhovateľ je toho času nezamestnaný, nemá trvalú prácu a pracuje len brigádnicke. Obaja účastníci konania majú porovnateľnú majetkovú situáciu, vlastní rodinný dom v V., ktorý čiastočne zrekonštruovali na hypotéku, ktorú spláca navrhovateľ mesačne 153 Eur. Ďalej uviedol, že odporkyňa v 1. rade žije s druhom, ktorý by mal tiež prispievať na jej domácnosť. Zastával názor, že použitie ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku na strane odporkyne v 1. rade nie je opodstatnené. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania potvrdiť. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne v 1. rade nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania. V konaní mal vzhľadom na výsledok sporu nepochybne plný úspech navrhovateľ, preto má právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré v tomto prípade spočívajú v trovách právneho zastúpenia a v zaplatenom súdnom poplatku. Správne súd prvého stupňa sa zaoberal aj možnou aplikáciou ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom dospel k názoru, že u odporkyne v 1. rade nie sú splnené podmienky pre použitie tohto výnimočného inštitútu.

Skutočnosť, že odporkyňa v 1. rade sa nachádza v stave hmotnej núdze a bol jej priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci znamená, že je v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov oslobodená od platenia súdnych poplatkov a že má nárok na poskytovanie právnej pomoci advokátom. V žiadnom prípade to však neznamená, že takáto osoba automaticky bude zbavená povinnosti znášať trovy konania účastníka, ktorý mal v konaní úspech. Je potrebné dôsledne odlíšiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok, ktorý je príjmom štátneho rozpočtu (§ 16 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch) a povinnosť nahradiť inému účastníkovi trovy konania, medzi ktoré patria tiež súdne poplatky a trovy právneho zastúpenia. V tomto prípade ide totiž o trovy konania, ktoré účastníkovi už vznikli a bol povinný ich zaplatiť či už štátu alebo svojmu právnenému zástupcovi.

Vzhľadom na predmet konania - zapretie otcovstva k mal. dieťaťu, ktoré jednoznačne zapríčinila odporkyňa v 1. rade svojou neverou, odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne. Odporkyňa v 1. rade tvrdí, že manželstvo s navrhovateľom je už dávno nefunkčné z dôvodu alkoholizmu navrhovateľa. V tom prípade mala možnosť už oveľa skôr podať návrh na rozvod manželstva, čím by predišla konaniu o zapretie otcovstva, a tým aj vzniku trov. Táto namietaná skutočnosť vo vzťahu k trovám konania je irelevantná.

Z obsahu pripojených návrhov vo veci sp. zn. 4P 150/2013 a sp. zn. 2P 92/2013 vedených na Okresnom súde Stará Ľubovňa odvolací súd zistil, že odporkyňa v 1. rade ako dôvod na podanie návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností uviedla iba nevhodné správanie sa navrhovateľa a jeho alkoholizmus. Opomenula však spomenúť, že sa jej narodilo dieťa z mimomanželského vzťahu a že aj to môže byť jedna z príčin rozvodu.

Len nepriaznivá finančná situácia odporkyne v 1. rade sama o sebe ešte neznamená, že by mala viesť k oslobodeniu od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnému navrhovateľovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd skúmal majetkové a sociálne pomery oboch účastníkov konania, ako aj správne sa zaoberal a vysporiadal s možnou aplikáciou ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Správne zohľadnil aj ďalšie pomery účastníkov, ako aj okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde. Len súhlas odporkyne v 1. rade s návrhom a jej majetkové pomery nemôžu byť dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by úspešnému navrhovateľovi nemala byť priznaná náhrada trov konania.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania ako správny potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi v odvolacom konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo z obsahu spisu mu preukázateľné trovy nevyplývajú a návrh na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia predložený nebol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie.